

از ادعیه سر قدسیه هنگام بیرون رفتن از خانه به جهت حاجتی

ذکر چند دعای موجز و عوذہ های مختصر که از بحار نقل شده است:

هیچدهم و نیز در ادعیه سیر است که هر که اراده کرده که بیرون رود از اهل خود پی حاجتی یا سفری و دوست داشته باشد که او را بر گردانم سالم با بر آوردن حاجتش پس بگوید وقتی که بیرون می شود از خانه اش:

بِسْمِ اللَّهِ مَخْرَجِي وَيَا ذَنْبَهُ خَرَجْتُ وَقَدْ عَلِمْتُ قَبْلَ أَنْ أَخْرَجَ خُرُوجِي

وَقَدْ أَحْصَى عِلْمُهُ مَا فِي مَخْرَجِي وَمَرَجِعِي تَوَكَّلْتُ عَلَى الْإِلَهِ الْأَكْبَرِ

تَوَكَّلْ مُفَوِّضٍ إِلَيْهِ أَمْرَهُ وَمُسْتَعِينٍ بِهِ عَلَى شَوْنِهِ مُسْتَزِيدٍ مِنْ فَضْلِهِ

مُبَرِّءٍ نَفْسَهُ مِنْ كُلِّ حَوْلٍ وَمِنْ كُلِّ قُوَّةٍ إِلَّا بِهِ خُرُوجَ ضَرِيرٍ

خَرَجَ بَضْرَهُ إِلَى مَنْ يَكْشِفُهُ وَخُرُوجَ فَقِيرٍ خَرَجَ بِفَقْرِهِ إِلَى مَنْ يُسَدُّهُ

و خُرُوجِ عَائِلٍ خَرَجَ بِعَيْلَتِهِ إِلَى مَنْ يُغْنِيهَا وَخُرُوجِ مَنْ رَبُّهُ أَكْبَرُ ثِقَّتِهِ

وَاعْظُمُ رَجَائِهِ وَأَفْضَلُ أَمْنِيَّتِهِ اللَّهُ ثِقَّتِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا بِهِ فِيهَا جَمِيعًا اسْتَعِينُ

وَلَا شَيْءَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ فِي عِلْمِهِ أَسْتَلُّ اللَّهَ خَيْرَ الْخُرُوجِ وَالْمُدْخَلِ لِإِلَهِ الْأَهْلِ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ